

Made in BACKA

Kulturtidning
av och för barn

• Nr 1 Januari 2010



Författaren Jessika 3

Sam gillar Mio 4

Abed & Ahmed om Respekt 5

Killar tror att fotboll bara är för killar 6-7

Stenen från skyn 8-9

Kultans teatergrupper 16

Fantasi & verklighet 10-11 Dikter & tankar 12-13 Lilla Galleriet 14-15



FOTO: HOMEIRA TARI

Omslaget: Oskar Tydén, Jonathan Alvarsson, Tarik Tarhan, Yahya Bercil, Abel Hailesassie, Yusuf Alamaz, Gülten Tarhan och Frida Jonsson.

Nr 1 2010

Tidningen Made in Backa ges ut av Författarcentrum Väst med stöd av Allmänna Arvsfonden, Olof Palmes Minnesfond och Skandia.

Tidningen distribueras gratis till samtliga mellanstadieelever på Backaskolan, Skälltorpskolan, Brudbergskolan, Brandströmska skolan, Brunnboskolan, Backatorpskolan och Fenestraskolan.

Chefredaktör/ansvarig utgivare
Homeira Tari, 070 751 64 28

Redigering & grafisk form
Stefan Eliasson, 0739 19 14 12

Tryck
Geson, Kungsbacka

Administration
Christina Norrman

Reportrar
Sam Majoub
Josef Morabet
Gustav Simonsson
Amanda Azmode
Angelo Kärenaho
Ramadan Sokoli

Fotografer
Sandra Ahlin
Greg Reed
Homeira Tari
Jesper Hoffmann
Sahar Amini

Övriga medverkande

Isman Abdi
Yusuf Alamaz
Maria Andersson
Benjamin Arapovic
Albina Asani
Albert Asani
Demail Asanov
Amanda Azmodi
Yahya Bercil
Clara Berg
Elisa Cokovic
Julia Cornell
Emma Eriksson
Aisa Fejzagic
Mirad Garza
Amanda Geld
Leila Jiad
Frida Jonsson
Furkan Kirdis
Jennifer Kristiansen
Andrej Krsteski
Madelene Lankinen
Amie Lehtola
Filip Pankovski
Kenny Ramos
Buba Sanyang
Renata Stansa
Sarah Morath
Dzenita Skenderovic
Taner Tarhan
Oskar Tydén
Bashar Yaser Mustafa

ISSN 2000-4605

Vi behöver veta mer om varandra!

SOM BARN BODDE JAG i södra Teherans dammiga och kärleksfulla gator. De människor som bodde där kom från olika delar av Iran, de hade olika kulturella bakgrunder och talade olika språk. Backa Röd är en del av Backa, som påminner mig mycket om södra Teheran. Även här bor många människor som kommer från olika delar av världen.

Under alla dessa år som jag har bott i Backa och jobbat med barn och ungdomar i området har jag märkt att många har lärt ett antal ord eller meningar från varandras språk. Det är bra tycker jag, men det räcker inte. Vi behöver alla veta *mer* om hur våra olika kulturer fungerar för att bättre förstå varandras olikheter. Därför tänkte jag att Made in Backa, som är en litterär tidning för barn mellan 9-12 år, kan vara ett sätt att jobba med den biten.

Undrar du varför jag tror att just en tidning kan bidra till att vi förstår varandra bättre? Jo, så här är det:

När jag var barn och gick i en skola som hette Hagigat (sanningen) brukade jag få en skoltidning varje månad som hette Pajk (budbärare). Dikterna och berättelserna i tidningen hjälpte mig att bekanta mig med olika världar. Några rader i en av berättelserna, som fortfarande efter trettio år visslar i mitt minne, är de här:

”Var är du lille Hassan?”

Kom, vi kan skotta bort snön!

Kom, vi kan skotta bort molnen!

Kom, vi kan äntligen hitta solen! Var är du lilla Hassan?”

Mina kära barn, just denna berättelse hjälpte mig att bli den person jag är idag. Jag menar att det alltid finns hopp om livet även i svåra tider, ge aldrig upp när livet är tungt och kämpa alltid vidare för en bättre dag.

Jag hoppas att tidningen Made in Backa kan bidra till en bättre vänskap och en bättre syn på varandra.

Barnen som medverkar och samarbetar i det här tidningsprojektet har många olika kulturbakgrunder. Made in Backa ger både dem och dig som läser en chans att bli delaktiga i andras världar. Genom att ta till oss deras dikter, berättelser och tankar med ett öppet sinne, kan vi alla bidra till en ökad förståelse och mänsklig gemenskap.

Med all kärlek och respekt,

Homeira Tari
Kulturpedagog och författare

PS!

Här vill jag passa på och tacka alla barn från olika skolor i Backa som har jobbat hårt med tidningen. Stort tack även till lärarna Margret och Manfred Reinisch och till alla övriga som samarbetar med oss i projektet.



FOTO: SANDRA AHLIN

Jessika



FOTO: GREG REED

Jessika Berglund intervjuas av Made in Backas reportar Ramadan och Angelo. Hon berättar bl a att hon har skrivit fyra böcker om en flicka som heter Alva.

...gillar att vara författare

TORSDAGEN DEN 19 NOVEMBER, kom vi och våra klasser 5 A och 5 B till Kulturhusets teatertrum för att besöka författaren och tecknaren Jessika Berglund.

Jessika börjar berätta om sitt skrivande:

– Jag gillar att måla och skriva.

Hon började skriva sin första bok för tio år sedan. När Jessika promenerar i skogen hittar hon skelett, samlar blommor och får idéer till att skriva för barn och ungdomar. Läroböcker och kapitelböcker om naturen är det som hon skriver för små barn. Hon skriver faktaböcker och därför läser hon mycket om det hon ska skriva.

– Jag skriver för barn som går på dagis. Fåglar och naturen är mitt intresse därför läser jag mycket om fåglar för att kunna skriva faktaböcker om fåglar, berättar Jessika.

Sedan läser hon en av sina berättelser som handlar om kärlek. Alla lyssnar noga på berättelsen. Därefter börjar barnen att ställa massor av frågor till henne.

Jessika svarar:

– Min mamma är också författare och skriver om växter. Man måste själv vara glad över det man skriver. Men början och slutet av berättelsen



Namn: Jessika Berglund
Ålder: 45 år
Bor: I Mölndal
Familj: En son
Favoritförfattare: Per-Olof Enqvist
Intressen: Gillar att gå ut i naturen och brukar mest få idéer från naturen.
Hemsida: www.jessika.berglund.com

är det som brukar vara mest svårt för mig. Jag målar själv bilderna i mina böcker. När jag var ung skrev jag många dikter om kärlek.

Tror du att barnen förstår det du skriver?

– Jag hoppas att barnen förstår det jag skriver.

Vad handlar din senaste bok om?

– Min senaste bok är för vuxna och handlar om en 50-åring som kommer ihåg saker. Till exempel när hon var ung och ville bo i skogen, säger Jessika.

Jessika har ett arbetsrum hemma där hon sitter och målar eller skriver. Hennes skrivbord är ganska stökigt fast hon målar där.

Vi fick se några av hennes teckningar och de var mycket fina. Hon hittar på bra saker.

Jessikas böcker handlar mest om det som händer och mycket om de folk som går i naturen, bara för att hon själv går i naturen.

Jessika fick svara på över femtio frågor. Det som var roligt för oss var att Jessikas mamma också skrev.

– Jag brukar göra egna bilder till mina böcker. Det känns bra att vara författare.

Ramadan Sokoli & Angelo Kärenaho



FOTO: RABÉN & SJÖGREN



FOTO: SAHAR AMINI

Miljoner barn världen över gillar Astrid Lindgrens böcker och...

...Made in Backas reporter Sam Majoub är en av dem.

Astrid skrev över 100 böcker!

...och Mio min Mio är Sams favorit



ILLUSTRATION: LION WIKLAND

SITTER PÅ CAFÉET på fritidsgården i Backa Kulturhus för att skriva om Astrid Lindgren. Det finns en stor och fin julgran och massor av prydnader i rummet.

Vet ni vem Astrid Lindgren var och hur många böcker hon har skrivit?

Jag har faktiskt varit på biblioteket och hämtat information om henne.

Astrid levde under 1907 – 2002. Hon skrev över hundra böcker. Hennes mest kända böcker heter Pippi Långstrump (1945), Mio min Mio, Ronja Rövardotter, Emil i Lönneberga, Karlsson på taket, Alla vi barn i Bullerbyn, Bröderna Lejonhjärta och Nils Karlsson pyssling.

Astrid har fått pris från stiftelsen Selma Lagerlöfs litteraturpris, Expressens Heffaklump, H.C.

Andersen Award, Nils Holgerssonplaketten och Svenska Dagbladets litteraturpris.

MIO MIN MIO är min favoritbok och handlar om en pojke som försvinner och kommer till ett land där han hittar sin pappa. Men på andra sidan landet finns en ond man som har ett hjärta av sten och krok istället för en viktig hand. Nu måste han besegra honom för att allting ska bli bra igen. Det jag gillar med Astrid Lindgren är att hon är fantasifull och att hon har skrivit många roliga och spännande böcker.

Idag lever inte Astrid Lindgren men hennes böcker lever kvar.

Sam Majoub
10 år Brudbergsskolan



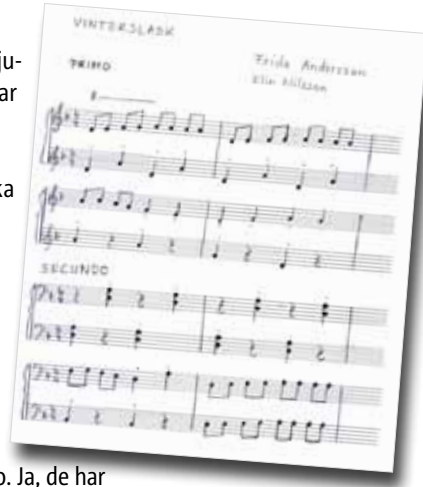
Frida Andersson och Elin Nilsson lär sig spela piano på Kulturskolan.

Backa kulturskola

erbjuder undervisning för barn och ungdomar i bild & form, dans, musik, och teater. Verksamheten bedrivs i Kulturskolans lokaler på Folkvisegatan 14 samt i Backa kulturhus.

Du får i princip bara välja ett instrument. Men i mån av plats kan du dessutom vara med i en eller flera av Kulturskolans andra kurser i teater, dans, måleri eller keramik.

Två av Kulturskolans elever är Frida Andersson och Elin Nilsson, från Backatorpsskolan, som båda spelar piano. Ja, de har till och med komponerat visan "Vinterslask" själva. När



Frida och Elin spelade visan på julkonserten i Brudbergsskolan tyckte alla i publiken att det var väldigt bra gjort!

Vill du också lära dig att komponera musik och skriva låttexter?

Då ska du anmäla dig till Kulturskolans Lätverkstad, som startar i vår!

Mer information kommer på www.goteborg.se/wps/portal/backakulturskola



FOTO: HOMERA TARI

"Utan skolan har ni ingen framtid"



FOTO: HOMERA TARI

...fick Ahmed och Abed att börja lyssna på sina föräldrar

KLOCKAN ÅTTA PÅ MORGONEN kom vi med vår klass till Kulturhuset för att lyssna på två ungdomar, Ahmed Najmedin och Abed Allatif som tidigare gick i Skälltorpsskolan.

Ahmed är 16 år och Abed är 17 år gamla. De berättade för oss om två saker, skolan och respekt.

– Jag har en kompis som har blivit hemmafru, säger Ahmed.

Han menar att kompisen sitter hemma och inte går till skolan.

– Ni kommer att ångra er sen, om ni inte satsar på skolan, säger Abed.

När Ahmed var 9 år flyttade han från Irak till Sverige. Han gick på Erikslundsskolan. Allting var nytt för honom.

– Alla pratade svenska och jag lyssnade utan att förstå ett enda ord, säger Ahmed.

När han gick till skolan brukade han skolka mycket och var mest ute och gick omkring.

– Min pappa var inte glad över det jag gjorde, därför pratade han mycket med mig och jag började lyssna på pappa och satsa på skolan. Skolan ger er hopp och en framtid. Utan skolan har ni ingen framtid.

Era lärare satsar på er till hundra procent och vill er gott. Man

ska inte skolka. Koncentrera er på lektionen och respektera läraren. Man ska vara närvarande på lektionerna och inte ha mobilen på för att den stör både dig och dina klasskamrater, säger Ahmed.

Abed som har bott hela livet i Sverige säger att han också brukade skolka. Men en dag bestämde han sig för att ändra sig.

Varför bestämde du dig för att vara skötsam och inte skolka, frågar en av eleverna.

– Jag började lyssna på mamma som gjorde allt för mig, säger Abed.

En av eleverna frågar Ahmed om han brukade reta tjejerna.

– Jag gjorde det men jag ångrar mig idag.

Abed och Ahmed pratar arabiska. Ahmed läser första året på MTG-gymnasiet och vill bli bilmekaniker och Abed går i tvåan på handelsprogrammet på Frölundagymnasiet.

Många barn ställde sina frågor till Ahmed och Abed. Vi tyckte att det var coolt att lyssna på killarna.



Gustaf Simonsson & Josef Morabet
klass 6,
Skälltorpsskolan

Mer om
respekt:

I MITT LAND har man respekt för de äldre. Man pussar deras hand och skakar handen. I Sverige respekterar man läraren genom att säga god morgon till fröken.

Bashar Yaser Mustafa

Klass 6, Skälltorpsskolan

I MAKEDONIEN skakar man hand eller pussar varandra tre gånger på kinderna, höger, vänster, höger eller tvärt om.

Filip Pankovski

Klass 5, Brudbergsskolan

RESPEKT handlar om att lyssna och att vara snäll mot sina kamrater. Om man är dum och inte lyssnar så får man ingen respekt. Om man svär får man inte respekt och det är viktigt

att ha respekt då får man bra kamrater. Skulle det komma en ny elev i klassen får man visa mycket respekt.

Yahya Bercil

5 A, Brudbergsskolan

DJUREN i naturen ska man ha mycket respekt för. För tänk om det var du som var livrädd för att det ska vara någon som dödar dig. Djuren är rädda för oss bara för att dom vet att vi är farliga.. Djuren har mycket respekt för oss. Då ska vi också ha respekt för alla djur som lever. Djuren har lika mycket rätt att leva som oss.

Amie Lehtola

”Killar tror att FOTB

DET ÄR ONSDAG och som vanligt har fritidsgården på Backa Kulturhus fotbollsturnering. Det är barn mellan 10-12 år som spelar fotboll. Fritidsledarna Rebin Rada och



AMANDA KOLLAR
FOTBOLLSTURNERING

Angelika Stolts brukar hålla i denna aktivitet. Rebin berättar att över fem lag brukar delta i fotbollsturneringen som varar i en timme, mellan klockan 15 och 16.

I dag är det sex lag som spelar. Det går långsamt tills någon gör mål. Josef gör ett mål.

Hur känns det att göra målet?

– Det känns bra, säger Josef. En fotbollsspelare springer fram och säger att Josef vill göra fler mål.

Nu är det tre lag kvar som ska spela och allting går långsamt. Jag går till Rebin Rada och frågar honom.

Hur går det?

– Wow kul att jobba på samma ställe i två år, säger Rebin.

Ska du också spela idag?

Nej, de är för små.

Taskigt, aja men jag undrar om du vill träffa Zlatan någon gång?

– Ja, det vill jag, säger han. När fotbollsturneringen är klar går jag till det vinnande laget och ställer en fråga till Emanuel som är 12 år gammal.

Vill du bli en känd fotbollsspelare?

– Ja, det vill jag.

Vill du träffa Zlatan?

– Jag? Jag fattar inte varför



FOTO: JESPER HOFMANN

Hur kändes det att göra mål? Amanda intervjuar den svettige målskytten, Emanuel Useinov från klass 6 i Brunnsboskolan, efter turneringen.

alla vill träffa honom.

Jag såg inga tjejer som spelade idag. Men jag har tidigare sett att tjejer också spelar. Jag tycker att flera tjejer ska börja spela fotboll.

Killar tror att FOTBOLL ÄR BARA FÖR KILLAR, typiskt män och pojkar!

Amanda Azmode
klass 4, Brudbergsskolan

...har en jättegullig hund som heter Fanny och den är världens gulligaste hund, jag kanske skryter om henne, aja...

bara är för killar!”



FOTO: HOMERATARI

17 killar var med och spelade den här eftermiddagen, men inte en enda tjej. Det är dåligt, tycker Made in Backas reporter Amanda Azmode.

Fr v Angelika Stolts, Rebin Rada, Emanuell Lazarevski, Emanuell Useinov, Kristofer Dagrada, Gustaf Simonsson, Ramadan Sokoli, Jafet Paulos, Josef Morabet, Murad Salihassan, Abel Halieselassie, Djmal Asani, Kenny Ramos, Adis Basic, Martin Redzep, Buba Sanyang, Albert Asani, Ronaldo Raif och Armin Jafarizand.

Har du hört den här om björnen, lejonet och grisen?



FOTO: HOMERATARI

Det var en gång en björn, ett lejon och en gris som skröt om vem av dem som är bäst på att skrämmas.

Björnen sade:

– Om jag morrar så flyr varenda levande ifrån mig.

Lejonet sade:

– Om jag morrar så darrar varenda levande i världen.

Och grisen sade:

– Det var väl inget. För att om jag nyser går hela världen och vaccinerar sig!

Isman Abdi

När regler gäller existerar inte rättvisa *

Du är inte beroende av din bror
Men det är ändå bättre att ha en (Makedonien)

Albina Asani
Skälltorpsskolan

Liten hämnd är också hämnd,
sa han som spottade på grannens gris *

Mycket skrik för lite ull,
sa han som klippte grisen

Jennifer Kristiansen
4B, Brudbergsskolan

I turen, dåren lägger sin tillit
Men den kloke i sin flit (Bosnien)

Benjamin Arapovic
4B, Brudbergsskolan

SÅ SÄGER VI hemma hos oss

Ordspråk och talesätt från olika delar av världen

Luta inte mot ett träd
det kan ruttna
Luta inte mot en människa
Han kan dö

Taner Tarhan
Brudbergsskolan

Alla känner apan
men apan känner ingen (Eritrea)

Mirad Garza
4B, Brudbergsskolan

Den som ger lite ger från sitt hjärta
Den som ger mycket ger från sin förmögenhet *

En besegrad brottare blir inte trött på att brottas *

Om du talar sanning
ha en fot i stigbygel (Turkiet)

Furkan Kirdis
4A, Brudbergsskolan

Stenen från skyn

En novell av Filip Reichenberg
12 år, Brudbergsskolan



FOTO: GREG REED

IDAG VAR JAG SOM VANLIGT UTE och spelade fotboll. Jag var ute och spelade i två timmar innan jag gick in. När jag kom hem så var ingen hemma. Jag tog av mig och gjorde läxan. Sedan ringde telefonen. Jag sade:

– Hej, det är Johan.
Inget svar, jag lade på och satte mig på sängen. Efter det så byggde jag lite med lego. Då ringde telefonen igen. Jag skyndade ut i hallen och tog upp telefonen.

– Hej, det är Johan.
Inget svar, sedan hörde jag ett svagt surrande. Jag lade på. Exakt i samma ögonblick som jag lade ner telefonen så öppnades dörren.
– Pappa, är det du som ringer hela tiden?
– Nej. Men är det du som ringer till min mobil hela tiden?

– Har din mobil ringt hela dagen?
– Ja, det har den!
– Varför kollar du inte vem som ringer?"
– Det går inte, det står bara massa streck på skärmen.

Nästa dag gick jag till skolan. Jag hade roligt ändå tills jag trampade på Robins fot. Han blev rasande och sedan så sparkade han mig.

– Aj! skrek jag.
Efter skolan gick jag hem. Precis när jag kom hem så ringde telefonen. Jag tvekade en sekund innan jag svarade.

– Hej, det är Johan.

Inget hördes. Plötsligt släcktes alla lampor i hela huset. Sedan efter tre sekunder tändes de igen. Tv-n satte på sig själv. Surret i telefonen blev starkare och starkare. Nu var det så kraftigt att man måste hålla för telefonen för att inte få ont i öronen.

Plötsligt visade sig en liten gul prick i himlen. Den blev lite större för varje sekund. Jag stod still och tittade på pricken i tio sekunder. Det kändes som om det gick i slow-motion. För plötsligt kraschade den rakt ner i ett gammalt hus.

Jag skyndade in i hallen, tog hjälm och nycklar, låste dörren och sprang ut till cykeln. Jag cyklade så snabbt jag bara kunde mot huset och ställde cykeln utanför. Sedan gick jag in.

Det var ett gammalt och fult hus med brädor för fönstren och spindelväv överallt. I golvet var det ett stort hål. Jag såg en trappa lite längre ner i huset. Jag gick ner för den knarrande trappan. Plötsligt rasade ett trappsteg lite längre fram. Jag fortsatte ner för trappan. När det var några steg kvar så kunde jag se något gult i ett stort hål på golvet. Jag gick ner i hålet. Där låg en 40 centimeter lång lysande sten. Den omgavs av någon slags gas.

Plötsligt ramlade en liten träbalk ner på golvet. Jag blev så förvånad att jag hoppade till. Sedan tog jag upp i stenen och gick ut. Jag satte stenen på pakethållaren.

När jag kom hem hade pappa lagat potatis och bacon. Jag lade stenen under sängen. Den lyste inte längre och gasen var borta. Jag åt tre portioner

mat och blev proppmätt.

Jag tittade på stenen. Den var gul och lite grön. När jag vaknade nästa dag mädde jag inte så bra. Jag hade huvudvärk och ont i hela kroppen. Jag tog tempen och det stod 39,7 på termometern. Jag fick stanna hemma från skolan.

Jag tittade under sängen. Stenen var inte sig lik längre. Nu var den blå och lite lila. Den hade krympt lite också. Jag tog upp den och tittade. Plötsligt blev den orange och en röd gas spred sig i rummet. Stenen växte och jag trodde att den skulle explodera. Men istället blev den lättare och lättare. Sedan krympte den igen. Nu var stenen fem centimeter lång. Jag lade den i fickan.

Efter två timmar tog jag tempen igen. Nu stod det 37,3 på termometern. Det var konstigt, tyckte jag. Jag blev frisk på två timmar!

Efter två dagar var jag i skolan. Det var roligt. Jag hade historia, geografi och engelska. På vägen hem kändes det bra, som om jag var den lyckligaste personen i universum. Men den känslan försvann i ett nafs. Jag vände mig om.

– Hallå! Kom hit din lilla mes, ropade en pojke i min ålder.

Jag skyndade på och vände mig om hela tiden. Jag kunde se tydligt vilka som förföljde mig. Det var Robin, Robert och Hugo. När jag kom på att de jagade mig så sprang jag så fort jag bara kunde. Men då hände det som inte får hända. Jag snubbade på en sten. Nu stod de precis bredvid mig. Robert kollade på klockan. Sedan ropade han:

– Klockan är fem!

Han sade att jag skulle gå till fritidshemmet på fredag klockan åtta. Jag gick hem och lade sedan stenen i en byrålåda. Jag är slut, viskade jag för mig själv.

Plötsligt ringde det på dörrklockan. Jag gick ut i hallen och tittade genom kikhålet. Det var mamma. Jag öppnade dörren. Hon sade att jag skulle ta på mig. Jag tog på mig och gick ut. Hon sade att jag skulle skynda på. Nu gick jag så fort jag kunde, men ändå sade hon att jag skulle skynda. Jag hade ingen aning om vart vi skulle. Tills jag såg en berg-o-dal-bana.

– Mamma ska vi till Liseberg, frågade jag.

– Ja, är du inte glad, frågade mamma.

– Jo, jag är jätteglad. Bra pappa och Daniel är redan där. YES, skrek jag!

Men när jag tittade mot Liseberg såg jag att det var mörkt. Jag frågade mamma:

– Varför är det mörkt?

– Jag vet inte.

Vi gick in igenom den stora porten. Det kändes konstigt att jag var rädd för att gå in på Liseberg. Jag tog upp stenen ur fickan. Nu var den helt gul. Men plötsligt började den växa och växa. Sedan började den lysa. Lika oväntat kom en kylig vind.

Sedan försvann det. Pappa ropade på mig. Han sade att energin i alla maskiner hade försvunnit. Vi fick åka hem. Jag var lite besviken men Daniel skrek och ropade.

– Jag vill tillbaks! Jag vill, jag vill, skrek han hela vägen hem.

Till slut tystnade han. Äntligen!

Jag gick in på mitt rum och tittade på stenen. Den var lite röd. Jag lade den i byrålådan. Sedan lade jag mig och sov.

När jag vaknade nästa morgon så mädde jag inte bra. F-fredag, tänkte jag. Jag kunde bara tänka på det hela morgonen men i skolan glömde jag bort det. Det försvann i geografin om södra Europa.

– Är Italien en ö eller halvö, frågade fröken.

Jag räckte hastigt upp handen. Johan, sade hon.

– En halvö, sade jag.

– Och kan du förklara hur en halvö ser ut?

– Det är en stor landmassa som sticker ut i hav

eller sjö.

– Bra, sade hon.

Då ropade Erik att lektionen är slut.

– Varför ringer det inte då, undrade fröken.

– Klockan är två, sade Hugo.

Fröken tittade på klockan.

– Stå upp, ställ upp stolarna och hej då!

Jag och Erik gick hem tillsammans. Plötsligt

hördes ett obehagligt ljud. Det kom från Robin som rapade i örat på mig.

– Kommer du klockan åtta?, sade han.

Jag blev alldeles stel i kroppen.

– J-jag kommer, stammade jag.

När klockan var tjugo i åtta stoppade jag en 50-lapp och stenen i byxfickan och gick till fritidshemmet med darrande steg.

De var redan där och gick med stora steg mot mig. De tog tag i mina armar och förde mig bakom fritidshemmet. Sedan kastade de mig mot en vägg. De sparkade och slog mig.

– Sluta!, skrek jag.

– Varför?, frågade de.

Jag grävde i fickan efter 50-lappen. Jag räckte fram den mot dem. Men då såg jag en lysande prick på gräset. Hugo gick fram till den och tog upp den. Den blev alldeles svart...

– Vad är det här? Din leksak", ropade han och skrottade, medan han kastade den på mig.

Då kom en kylig och stark vind från himlen. Månen gick bakom moln och träden gungade. Helt plötsligt började gungbrädan åka upp och ner. Gungorna åkte fram och bak medan lyktstolparna släcktes. Plötsligt föll ett hav av vattendroppar ner från himlen. Det enda som syntes var en växande stor gul prick på marken.

– Vi drar! Skrek de tre pojkarna i kör. Sedan sprang de iväg.

Jag satt som förstenad på marken och tittade på pricken. Det såg ut som om den kom närmare. Jag backade hastigt mot väggen. Men då krympte pricken. Jag gick dit och kollade. På exakt samma punkt som pricken var, låg min sten. Jag lade den i fickan och gick hem.

När jag kom hem fick jag en överraskning. Mamma hade gjort linsoppa. Jag åt fyra portioner innan jag lade mig.

Nästa dag vaknade jag inte förrän klockan tio i elva. Jag tog på mig och bäddade sängen. Jag åt två mackor och ett ägg till frukost. Klockan tolv ringde jag Erik och frågade om han ville komma hem till mig. När han kom berättade jag om gårdagen. Han trodde att jag inbillade mig från början. Ända tills jag visade honom stenen.

Nu är den grön. Och nu håll den. Plötsligt blev den blågrön.

– Det är väl en leksak, sade Erik!

– I så fall en hård leksak, sade jag.

Plötsligt börjar stenen växa.

– Johan den växer, skrek Erik.

– Ge mig den, sade jag.

Då krympte den. Jag lade tillbaka den i lådan.

– Nå...?, sade jag.

– Ja, jag tror dig. Men det är otroligt... Jag kan

läsa en bok i biblioteket om meteoriter, sade Erik.

– Visst, och jag kan ta reda på varför den växer och byter färg, sade jag. Okej då säger vi det.

I skolan nästa vecka skulle vi till biblioteket.

Erik hade tre böcker, en om meteoriter, en om asteroidbältet och en bok om deckare.

– Varför lånar du den boken, frågade jag.

– För att man inte bara får låna faktaböcker.

Vilka böcker tog du förresten?

– Jag tog en bok om stenar och en om kamouflagefärgade djur.

– Vilka konstiga böcker ni har, hördes en röst bakom oss.

Vi vände oss om och där stod fröken.

– Ni brukar ju låna böcker om deckare, sade hon.

– Vi vill lära

oss mer, sade Erik fort.

– Vad bra, sade fröken och log innan hon gick.

– Varför ljög du, frågade jag.

– Hon behöver väl inte veta.

– Nej det är klart, men det kan bli svårt att tro när hon ser våra böcker.

– Vad menar du?

– Vi lär oss inte mycket av de här böckerna. Jag menar att fröken kommer att förstå att du ljög.

– Hur då?

– Vi lär oss om stenar och djur, hur ska vi förklara att vi fick ett nytt intresse?

Vi fick läsa i våra böcker när vi kom tillbaka till skolan. Erik läste färdigt boken om meteoriter på 20 minuter, men när han öppnade boken om asteroidbältet kom han till mig och frågade:

– Vad är gravitationen för något?

– Det är en naturkraft som håller kvar oss på ytan av planeten.

– Jaha, sade han och gick tillbaks. Men han stannade halvvägs och gick tillbaka.

– Jag förstår inte, sade han. Läs meningen:

"Asteroidbältet är en lång kedja av asteroider som

kretsar i en bana mellan Mars och Jupiter. Ibland fångas en asteroid av gravitationen och kraschar ner på en planet."

– Okej...eh...ibland så åker en asteroid ur sin bana och fångas av dragningskraften hos en planet, och så kraschar den på den planeten, sa jag.

Plötsligt såg jag en stor skugga framför mig. Jag tittade försiktigt upp ifrån boken.

– Ni läser inte, sade fröken.

– Ehh...Erik kom och frågade vad gravitation betyder, sade jag.

– Jaså och varför skulle ordet gravitation vara med i hans bok?

– Kanske för att han läser en bok om asteroidbältet.

Erik nickade och höll upp sin bok.

– Jaha...fortsätt att läsa i era böcker.

Efter skolan hörde jag ett konstigt ljud. Jag stoppade handen i fickan och tog upp stenen. Den var röd. Ljudet slutade plötsligt.

Mitt i natten hördes en enorm krasch. Samtidigt jag sprang ner mot ett stort, stort avspärrat område.

När jag kom dit så låg där en stor sten. Den var säkert 30 meter lång. Plötsligt så kom Erik farande på en cykel mot mig!

Skrek han precis innan han hoppade av cykeln. Den for rakt in i stenen.

– Det var en stor meteorit, sade han.

Plötsligt så såg jag ett konstigt ljussken på himlen.

– Där! Skrek jag. För då visade sig ett tiotal meteoriter i skyn. De landade precis på den förstameteoriten i en stor stenbumlingshöj.

Nästa dag var vi lediga från skolan. Jag ringde Erik. Han svarade på direkten.

– Ska vi gå ut?, sade jag.

– Visst, sade han.

– Vi möts vid meteoriten, sade jag.

Jag sprang upp till rummet och tog på mig. Jag tittade på byrålådan. Jag tvekade, sedan öppnade jag den och tog stenen. Jag sprang till meteoriten. Och duckade under grenar och hoppade över en sten. Sedan såg jag Erik. Plötsligt så såg jag fler meteoriter. Jag tvärstannade och skrek:

– Meteoriter!

Han tittade upp mot himlen.

Efter två sekunder sprang han mot mig. Meteoriterna landade hårt mot den stora meteoriten. En bit av meteoriten landade framför mig. Jag tog upp den.

"Jag skyndade på och vände mig om hela tiden. Jag kunde se tydligt vilka som förföljde mig..."



Fantasi & verklighet



The ring

DET VAR EN MÅNDAG i december. Det blåste och spöregnade. Klockan var sju.

När jag skulle gå till skolan såg jag en ring på marken. Jag tog den och gick till skolan. Då kom en gubbe och sade att ringen ger dig tur.

– OK!, svarade jag.

Och sedan gick jag vidare till skolan. Då sade fröken att det var dags för ett viktigt prov. Jag hade glömt att träna. Jag tog en penna och sudd. Jag kunde höra mina egna hjärtslag. Jag började skriva. Dagen efter sade fröken:

– Här har ni eran provsvar.

Jag blundade och så hade jag alla rätt.

Flip Milutinovic
Klass 6, Skälltorpskolan

Saknad

JAG HAR MIST en person. Hon stod mig mycket nära. Men när jag tänker så finns hon i mitt hjärta även om jag inte ser henne. Jag drömmer och drömmer att hon kommer tillbaka. Men varför, varför hände det här? Utan henne känner jag mig så ensam när jag är i mitt hemland. Jag tänker hela tiden på henne.

Den här personen jag tycker om är min farmor, min underbara farmor.

Albert Asani
Klass 6 Skälltorpskolan

Musiken
inspiration

NÅGON KOMMER FRAM till mig. Det blåser. Jag ser inget. Han bara pratar och pratar och jag förstår inte. Jag vet inte vart jag ska gå. Jag springer och springer så att han inte ska veta vart jag är. Plötsligt stannar jag. Han tar tag i mig och visar vägen.

Renata Stansa
5A

En mörk natt

DET ÄR EN MÖRK NATT. Jag ser trädens grenar svaja fram och tillbaka, utanför mitt fönster. Jag hör ett skrik och tar täcket över huvudet och blundar. Jag hör fler och fler skrik, ett skrik på hjälp och ett till. Jag är så rädd att jag skakar. Till slut är jag så rädd att jag somnar av rädsla.

Maria Andersson
5 B

Fullisar

DET VAR en gång en mörk vinterkväll då jag var ute och gick. Plötsligt kom en man och sa med en mörk röst: "Vad gör du här ute på kvällen snorunge?" Jag såg att han var en fullis, så jag sprang allt vad jag pallade. När jag sprang såg jag mer och mer fullisar. Jag tänkte på hur jag skulle springa hem för att det var fullisar som kom både bakifrån, framifrån och från sidorna. Därför skrek jag:

"Hjälp!"

Men ingen svarade. Jag satt och grät. Sen kom alla fullisarna. De åt först mina fötter sen mina händer och sen halva min kropp. Mitt hjärta och min hjärna levde så jag kände allt. Jag tänkte för mig själv hoppas detta är en dröm. Efter det blev det mörkt i mina ögon. Plötsligt hoppade min lillebror på mig. Jag sa:

"Ahhh!"

Yusuf Alamaz
5A

TREDJE VÄRLDSKRIGET

DET VAR ETT VÄRLDSKRIG. Det var Piatopia, Sarahtopia, Haristopia, och Aimartopia mot Ryssland. Det var ett stort krig. Många dog av bomber, skott och sjukdomar. En dag kom år 2010. En tysk kom och frågade:

– Aimaritopias kung varför, varför krigade ni?

Kungen bara struntade i det. År 2012 kom en spansk och frågade Piatopias

Lan:

– Varför krigade ni?

– Men drottningen Pia sa att vi måste kriga.

– Varför?

– För att Ryssland planterade en bomb och många dog det året.

År 2018 dog alla förutom de fyra kungarna, och drottningarna.

Tysken kom tillbaka en månad efter

och sa:

– Vad sa jag? Krig löser inget. Det är inte bra att kriga. Man förlorar liv. Och ni som nu inget har får bo i Tyskland.

Kungarna tyckte att det lät bra, även drottningarna kände detsamma.

Och de fick bo där i alla sina dagar.

Julia Cornell, Amanda Geld, Emma Eriksson, Angelo Kärenaho
Brudbergsskolan

SKOTTLOSSNINGEN

DET VAR EN KALL HÖSTKVÄLL i oktober, när det plötsligt hördes flera skott. En man vid namn Jesper sprang mot ljudet och kom fram till två män med pistol. Han tog direkt fram sin mobil och filmade skottlossningen mot en balkong.

Männen kallade sig för Ragnar och Gunnar. Jesper råkade trycka stopp och så hördes ett ljud.

– Kolla honom till vänster! Kolla honom till vänster upprepade han flera gånger. Ragnar gick sakta mot Jesper och högg honom i nacken bakifrån. Det tog knappt några sekunder innan Jesper dog. Ragnar och Gunnar tog tag i Jespers kropp och slängde in honom i buskarna. Då kom en man ut från balkongen. "Vad sysslar ni med era jävla skitungar?" sade mannen.

Mannen från balkongen ringde polisen.

– Här är Pelle, ja det är några skitungar utanför min balkong och skjuter.

Gunnar sköt Pelle.

Han dog direkt. Efter 1 - 2 min kom polisen. Han kom med vaggande gång.

– Stanna! Polis Sven Björkqvist här!

Ragnar och Gunnar sprang direkt.

– Sven Björkqvist behöver förstärkning på gatan, Gåsagången rad 2. FORT FORT!!

Sven fångade Gunnar. Ragnar sprang en annan väg och kom bakom Sven. Ragnar riktade pistolen mot tinningen.

– Släpp honom!!

– Nej!

Ragnar sköt Sven i tinningen. Och Ragnar och Gunnar sprang iväg.

Andrej Krsteski, Ramadan Sokoli, Kenny Ramos Reis, Buba Sanyang

STOREBROR och lillebror

DET VAR EN GÅNG EN FAMILJ som bodde i skogen. Mamma gick till stan för att handla mat. Storebror skulle passa lillebror. Men lillebror lyssnade inte på storebror. Lillebror gick ut själv. Sedan hörde han trassel. När

han vände sig då kom en varg och åt upp honom. Storebror letade efter sin bror. När han hittade honom var han död.

Aram Abdullwahab
9 år klass 3, Brandströmska skolan

Mannen i gula huset

NÄR JAG VAR UTE OCH GICK så var det första gången jag gick på det stället. Då såg jag ett hus. Det var mörkt ute och jag blev rädd. Allt gnisslade i skogen och huset var gult. Jag hörde någon som kom ut från huset. Det var en gammal gubbe. Han pratade med sig själv. Sen såg han mig uppe i skogen, han kom fram till mig och sa:

– Men flicka lilla inte ska du vara här, följ med mig!
– Nej! Jag är ute på promenad. Han kollade på mig med ilska ögon och sa:

– Hörde du inte vad jag sa. Kom!

– Jaja, men jag får inte gå hem till någon jag inte känner.

– Alla känner mig, sa han.

– Nej, inte jag.

– Men kom nu, sade han.

--Vad ska du göra?

– Jag ska bara ge dig mat.

Han drog mig i armen och tog mig

till sitt hus.

Jag fick mat och han var snäll men då kom han in med en kniv. Jag skrek och han frågade:

–Vad är det, jag ska bara göra lite fruktsallad, det gillar du väl?

– Aaaaaa.

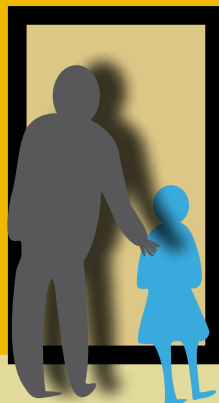
– Bra.

– Men jag måste gå nu.

– Jaså, men ha det så bra, hejdå.

– Hej då!

Frida Jonsson
Brudbergsskolan





Var finns skenet?
Skenet är inte i solen
Skenet är inte i folket här, man letar efter det
Skenet är i jorden
men man hittar inte skenet i folket
Man föds
Man lever
Man dör
Utan att möta skenet

Angelo Kerenaho
klass 5 Brudbergsskolan

Trött på att kämpa
Trött på dig
Du har gjort allt detta mot mig
Ditt utseende har fått mig att bevaka
för du är lika söt som en chokladkaka
Vi klickar helt enkelt inte ihop
och därför blir denna grop bara större och större
bort från dig, min drömtjej

Demail Asanov
klass 5B, Brudbergsskolan

Min kille

Jag går och går
När jag stannar kommer en pojke
Han är söt som socker
Han är söt som violer på sommaren
Och han är bara min
Ingen ska få ta honom
För han är min drömkille

Maria Andersson
5B, Brudbergsskolan

Människor är rika.
Människor är fattiga
De som är fattiga har det svårt.
De får ingen mat.
De får inget tak över huvudet
Men vi kan hjälpa dem.

Madelene Lankinen
klass 5, Brudbergsskolan

Himlen är blå
Vinden kommer då och då
precis som himlen är du fin
Men för att få dig måste man lida pin
Löven faller
precis som jag faller för dig
Finns det någon mer perfekt än du?

Nej

Jag ser dig där
men jag vill bara ha dig här
du är så långt borta,
Jag önskar att du var här
tyvärr så är du där
Jag gillar dig,
vill ha dig men avståndet stoppar mig
Hur kan jag locka dig?

Jag gillar dig tjejen
frågan är om du känner detsamma för mig
Jag älskar dig,
vill bara ha dig,
känner du så för mig?
Känner du mig?

En kille som älskar dig,
tänker på dig
Du är en vacker tjej lyssna noga nu!
Jag älskar dig!
Du är så vacker,
så söt,
så snäll
Du är den jag vill ha

Jag vill säga vad jag känner men rädslan för svaret,
stoppar mig
Jag vill bara att du ska veta
att jag älskar dig

Andrej Krsteski

I den stora vida världen
finns det många barn
vad som än händer på jorden och i länder
så är vi syskon,
du och jag
Hand i hand
ska vi vandra med varandra
För alla barn i hela världens länder
finns det både gråt och skratt
Vad som än händer på jordens länder

Leila Jiad / Aisa Fejzagic
Brunnsboskolan

Ur boken "Den begravda diamanten"



Höstens symfoni

Höstlöven har alla sorters färger.
De kan vara gula röda eller orange.
Det känns som om jag hamnat mitt i en tavla.
En tavla med glädje och överraskningar
bakom varenda hörn.
Här vill jag vara...

Sarah Morath
5A, Brudbergsskolan

Lejon

Lejon är söta
Lejon har inte gjort oss någonting,
Jägare är elaka mot lejon.
De skjuter lejoninnor i ödemarken.
De dansar och sjunger för att de fått tag
på ett lejon som de sedan ska äta.

Madelene Lankinen
klass 5, Brudbergsskolan



Jag kan ta skit
Jag kan ta smärta
för jag har Bosnien i mitt hjärta

Jag kan ta svek med mod
för jag har Bosnien i mitt blod

Jag kan förlora ett öga
Jag kan tappa en tand
men Bosnien kommer alltid i första
hand!

Dzenita Skenderovic
klass 5B, Brudbergsskolan

Livet är här
Livet är där
Livet är överallt
Bara du är dig själv
så kan du leva i fred

Romella Hannoun
klass 6, Skälltorpsskolan

Du gav mig kraft, viljan
att åter älska att leva
Du öppnade en dörr i ditt inre för mig
Jag gick in och fann vad jag sökte
Nu kan jag åter vandra vidare
med en bit av din värme i mitt hjärta

Elisa Cocovic
till en vän

Jag är på en okänd plats. J
ag hör ljud jag aldrig hört förut.
Dofterna och känslan.
Jag stannar och lyssnar.
Jag blir sömnig av ljuden.
Helt lugn...

Sarah Morath
5A, Brudbergsskolan

Förlorar du pengar förlorar du inget
Förlorar du vänner förlorar du något
Förlorar du hälsan förlorar du mycket
Förlorar du hoppet förlorar du allt

Albina Asani
klass 6, Skälltorpsskolan

Lilla GALLERIET



Livet är som ett äpple.

När ett äpple ruttnar är livet slut
och du vilar i din grav. Men kanske
föds du på nytt.

Clara Berg

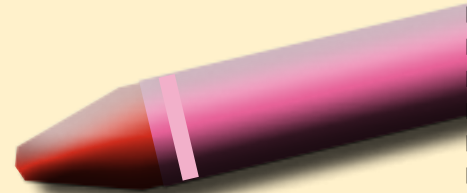
Klass 6 B Brudbergsskolan



Världen talar i ord

Solen är gul
blodet är rött
vad mer kan vara sött
Himlen är blå
havet är blått
vad mer kan man begära vad
man fått
en blomma till dig är en
blomma till alla
en speciell till dig för en
person som är snäll

Albert Asani



Made in Backa
Amanda Azmode



Världen talar i ord

Albina Asani

11 år

Välkommen upp på scenen!

Kultans teatergrupper
– kul för dig
mellan 9 och 15 år

Fritidsgården i Backa Kulturhus har teatergrupper för barn och ungdomar mellan 9 och 15 år. Grupperna träffas på eftermiddagar och kvällar då repeterar och spelar pjäser under ledning av ungdomshandledaren / kulturpedagogen Homeira Tari.

Vill du vara med?

Maila till: homeira.tari@backa.goteborg.se

Pjäsen "I våra kvarter" handlar om några ungdomar. Deras enda alternativ för träff och sysselsättning är att mötas på en gata. Hur deras vardagsliv på gatan ser ut och vilka historier de bär med sig samt vad deras öde kommer att bli får vi reda på i pjäsen.

Så här låter det när ungdomarna möter poliserna Anna och Anders.

Anna (snäll polis):

– *Varifrån kommer du?*

Abbe, Tobbe och Roberto säger tillsammans:

– *Ett helvete*

Anders (förbannad polis):

– *Åk till ditt förbannade hem!*

Tobbe (fnissar):

– *Vilket hem menar du?*

Abbe (blir förbannad, täcker Abbe):

– *Vi vill inte brinna till döds.*

Anders:

– *Åk hem, sade jag!*

Roberto:

– *Var ligger det?*

▲ Martin Redzap och Wisam Morabet repeterar.

▼ Homeira Tari instruerar Ajob Rada, Martin Redzap, Wisam Morabet, Ronaldo Raif, Ramadan Sokoli, Angelo Kärenaho och Isman Abdi.